

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku Dyrektora Zakładu Karnego w R.
przy uczestnictwie W. M.
przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...]
o uznanie za osobę stwarzającą zagrożenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 października 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje do Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w R.
na rzecz adw. P. W. wynagrodzenie w kwocie 120 (sto
dwadzieścia) zł podwyższone o stawkę podatku od towarów
i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
uczestnikowi postępowania W. M. w postępowaniu
przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,

istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 maja 2018 r., uczestnik postępowania W. M. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Skarżący oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej upatruje w naruszeniu art. 1 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz.U. z 2014 r., poz. 24). Lakoniczne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadzające się do twierdzenia, że nie zostały spełnione przesłanki wymienione w art. 1 powołanej ustawy oraz, że sąd oparł się na opinii biegłych, które nie wykazują spójności, logiki i rzetelności nie pozwala na

uznanie, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. Podstawą oceny zarzutu naruszenia prawa materialnego przez jego wadliwe zastosowanie są ustalenia faktyczne Sądu drugiej instancji, którymi Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398¹³ § 2 k.p.c., jest związany. Tymczasem skarżący dąży w skardze kasacyjnej do podważenia dokonanych w sprawie ustaleń z uwagi na błędną ocenę dowodów, gdyż podstawę skargi kasacyjnej z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. oparł na zarzucie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. Zgodnie natomiast z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Z tych przyczyn nie można uznać skargi kasacyjnej za oczywiście uzasadnioną. W świetle bowiem dokonanych w sprawie ustaleń nie można uznać za oczywiście uzasadnionej skargi kasacyjnej zarzucającej błędne przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że w odniesieniu do uczestnika postępowania W. M. zachodziły przesłanki do uznania go za „osobę stwarzającą zagrożenie” w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 14 ust. 1 pkt 3, § 2 oraz § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714 ze zm.).